

РЕШЕНИЕ

№ 3793

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2740** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. П. П., чрез процесуалния му представител адв. Д. Д., срещу Решение от 12.02.2021 г., постановено по НАХД № 21632/2018 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-020257/19.10.2018 г., издадено от началник група към СДВР - отдел „Пътна полиция”, с което на П. на основание чл.179, ал.2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК вр. чл.63 ЗАНН. Твърди се, че в АУАН и НП датата на нарушението е различна, както и че не е описано правилно нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Фактическата обстановка описана в НП била неясна, което накърнявало правото му на защита. Моли съда да отмени решението на СРС и да реши спора по същество, като отмени

издаденото НП. Претендира разноски

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите и възраженията на страните, в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че на 20.09.2018 г., около 16:20 часа, В. П. управлявал товарен автомобил „Ф. К.“, рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място] на [улица], като пред бл. 202 предприел маневра изпреварване на път с непрекъсната осова линия, отклонил се вляво, преминал в лентата за насрещно движение, след което поради приближаващи се автомобили се прибрал внезапно в своята лента на движение и засякъл движещият се отдясно и зад него лек автомобил „Сузуки“ с рег. [рег.номер на МПС] , в резултат на което настъпил удар между двете превозни средства. След реализиране на ПТП бил повикан екип на ОПП-СДВР, като водачите попълнили декларация относно настъпилото ПТП и били съставени скица и протокол за ПТП, в който били отразени констатираните щети. За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 824740 от 20.09.2018 г. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

Тази фактическа обстановка СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. За да потвърди наказателно постановление СРС е достигнал до извода, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е, че НП е законосъобразно, т.к. по безспорен начин се установява извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Постановеното от СРС решение е правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и съставът на АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствения материал по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушения лице. СРС е събрал всички относими и необходими за изясняване на спора доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са изведени след анализ на събраните по делото доказателства - свидетелските показания, събрани в хода на

съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния действителен смисъл и значение. Наличните доказателства са били достатъчни за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на П.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. След като останалите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за несъмнено и безпротиворечиво установена.

Съгласно нормата на чл.25, ал.1 от ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Касаторът предприел маневра изпреварване на път с непрекъсната осова линия, отклонил се вляво, преминал в лентата за насрещно движение, след което поради приближаващи се автомобили се прибрал внезапно в своята лента на движение и е реализирал ПТП. По този начин П. е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП, за което правилно на основание чл.179, ал.2, вр. чл. 179, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева. НП съдържа описание на всички правно значими факти и обстоятелства, за които е ангажирана административно наказателната отговорност на нарушителя, поради което настоящият състав счита, че нито е нарушено правото на защита на санкционираното лице, нито пък е пречка да се осъществи контрол за законосъобразност на оспореното наказателно постановление. Доказателства в подкрепа на твърденията си касаторът не е ангажирал.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочена е датата и мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено. Не се констатира несъответствие в описанието му по АУАН и НП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII – ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.02.2021 г., постановено по НАХД № 21632/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13 състав.

Решението не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.